

Gaudeamus igitur

MARC VICENS

El dilluns 30 de desembre de 1991, la Generalitat va crear per llei la nova Universitat de Girona. Culminaven així dècades a la recerca d'un somni per la justa restitució d'un bé manllevat el 1717 per un Decret de Nova Planta d'un rei de trista memòria. L'any 1992 era any màgic, i en l'àmbit gironí s'albirava a l'horitzó l'inici d'un procés del qual ben pocs podien calcular l'abast. Enguany la nostra Universitat assoleix la majoria d'edat i, com correspon, mostra pletòrica la consolidació d'un model que ha aportat beneficis ciutadans a tots nivells.

Des d'aquest apunt ens fixem en el rèdit patrimonial que la Universitat ha aportat a la ciutat. El desplegament d'equipaments ha propiciat una aposta per l'arquitectura més contemporània i també per la rehabilitació d'immobles històrics, al costat de la revitalització i millora dels espais veïns dels diferents campus. La reordenació d'usos i sobretot els nous fluxos de circulació de persones, no del tot resolts encara, sens dubte han millorat l'accessibilitat amb transport

públic, i han normalitzat itineraris fins aleshores escassos i deficitaris.

Val la pena, però, fixar la mirada en el patrimoni arquitectònic construït i rehabilitat, un element fonamental del projecte iniciat fa 18 anys i que sovint passa desapercbut per l'utilitarisme de l'activitat acadèmica. Però el continent també importa.

El model universitari implementat té tres centres: Barri Vell, Montilivi i Emili Grahit. El primer concentra els estudis de lletres i humanitats i s'ha basat en la rehabilitació dels immobles de Les Àligues com a Rectorat, el convent de Sant Domènec com a Facultat de Lletres i l'antic edifici del Seminari com a flamant Facultat d'Educació i Psicologia. La intervenció s'ha estès també a l'espai fora muralla amb un ben estudiat aparcament/jardí imprescindible. A Emili Grahit, el que fou Escola Normal de Mestres ha esdevingut Escola d'Infermeria i ben aviat ha d'acollir també la Facultat de Medicina. Montilivi, que durant dècades inclogué l'única presència de l'edifici Politècnica 1, ha vist créixer les facultats de Ciències, Dret, Econòmiques i les extensions de Politècnica 2, 3 i 4, a més dels aularis, laboratoris i biblioteques necessaris. I vora l'Onyar el Parc Científic i Tecnològic, complex de recerca i transferència, ofereix una arquitectura del segle XXI que traspuja la vocació de futur de la institució. La nòmina d'arquitectes projectistes té signe marcadament gironí i la seva tasca ha esdevingut la millor ocasió per conciliar necessitat i excel·lència en un catàleg d'edificis que mereix una mirada més atenta del que l'extensió d'aquest espai permet; una mirada necessària per fer balanç i seguir avançant.

Ara, Medicina i Turisme

Del conjunt resten pendents dues peces fonamentals, íntimament lligades a la realitat gironina: la reivindicada Facultat de Medicina, que ja té estudis però li manca l'espai definitiu, i la Facultat de Turisme, imprescindible en el context socioeconòmic gironí. Turisme ja té arquitectes, projecte i ubicació. Serà la porta al Campus de Montilivi, espai que ha d'acollir la creixent matrícula d'aquests estudis, com no podia ser d'altra manera pel context gironí on s'inscriu.